

11 Juli, 1995

Lieve Vera & Aad,

Van het weekend bij jullie heb ik genoten.

De attentie die je als hoort bejaard van
alle kanten krijgt, incasseren ik ongegeneerd.
De maaltijden, de aanwezigheid van mensen
waaronder je het gevoel hebt dat ze je mogen,
de mooie interieurs en de perfecte logeer-
kamer. Veel dank daar.

Alleen thuis te zijn is voor een korte periode
best prettig. Het tempo dat je zelf kan
bepalen en te kunnen doen, is later waar
je zin in hebt, zijn, zoals gezegd, voor beide
lichtgenoten een goede trial period.

Waarbij ik aanbelen dat ik een opwachting
en haar weg vertelde. Vrouw te kloster, aan
de telefoon kreeg. Moeder nodigde mij zelfs uit
om op de trein te stappen, kloster waarts.

N.B. Zij wil "Donderdag terugreizen".

Het boek over C.C. Dubikh heb ik gelezen.

Bewondering voor die jonge mensen. Zij waren
altijd ongetrouwd. Leon Pat, die ik nog
gezegd tegenkom was er ook een, waarvan
je aanvoelt dat het een groot man is.

Als ik myselfs al die Mariniers in Soerabaja
in ongeveer dezelfde omstandigheden projecteer,
dan zijn jong getrouwen, met gezinnen, niet om dit
handwerk geschikt. Toen je Yap. trek aan wal
sette op Java, moesten 90%, waaronder ikzelf,
naar Moeder en de kinderen. De goeder niet
te ma gesproken.

Een verschil was wel natuurlijk dat je in
een omgeving leefde, welke sociaal gesproken, niet
die om je zelf was.

Bij het lezen om Bakel's boek komt bij mij weer
die haat tegen Duitsland op.

Wat een inzicht had Dudich om in 1930
in het toenmalige nonchalante studenten leven.
dat artikel in *Virtus C.V. Te Soetjarn*.

Ik heb mij, na 1946, niet meer in de achter
liggende periode, in Europa, zowel als Azië
willen verdiepen. Kennelijk blijkt dat niet geheel.

Goed ook als wij op 24 Aug. a.v. naar het
Banjar-broer reünie gaan.

Je groet. en nogmaals die goede herinnering
van afgelopen weekend.

mf